

ประสิทธิผลของสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์
รายวิชา THA 106 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การพูด

The Effectiveness of the e-Learning Courseware Media of
THA 106: Thai Language for Communication on Speaking

สุกัลยา วงศ์ขมบุญ

รองคณบดีฝ่ายบริหาร และ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
โทร. 02 - 9972222 ต่อ 1203 E-mail: sukanlaya.w@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์รายวิชา THA 106 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การพูด และสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการสอนด้วย สื่อ e-Learning เรื่องการพูด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา THA 106 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ที่อยู่ในกลุ่มเรียนที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน จำนวน 60 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณจากสูตร Kuder Richardson 21 และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและการบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า ด้านประสิทธิผลของสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการพูดไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญ 0.05 ส่วนด้านความพึงพอใจที่มีการสอนด้วย e-Learning เรื่อง การพูด พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นด้านเนื้อหาในภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ด้านการนำเสนอ ในภาพรวม อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ด้านการใช้ภาษาภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์มี ภาพรวมอยู่ในระดับดี คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

คำสำคัญ: สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร การพูด

Abstract

The purposes of this research were to develop the e-Learning Courseware Media of THA 106: Thai Language for Communication entitled “The Effective Speaking”, and to survey satisfaction toward e-Learning courseware on Speaking. The sample group was students who studied Thai Language for Communication (THA 106) in semester 2 of academic year 2010 at Rangsit University. The data was analyzed by using simple statistic to calculate the mean and standard deviation. The reliability of the test was calculated by using Kuder Richardson 21. The data was presented through tables and contents. The findings were concluded as follows: Regarding the effectiveness of the e-Learning Courseware, the scores of the tests were not different on the achievement tests for both pre-tests and post-tests at the significant level 0.05. In terms

of satisfaction towards e-Learning Courseware media, it was found that the average score for the content was at a high level (4.32), the overall presentation was at a high level (4.34), the usage of language was at a high level (4.33), and the e-Learning Courseware as a whole was at a high level (4.19).

Keywords: e-Learning Courseware, Learning Achievement, Thai Language for Communication, Speaking,

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยรังสิตมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้คณาจารย์ได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง และเพิ่มช่องทางการศึกษาให้นักศึกษาด้วยการสร้างสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ ในรายวิชาต่างๆ โดยสนับสนุนให้เริ่มต้นจากรายวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเป็นอันดับแรก และวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA106) เป็นรายวิชาหนึ่งจัดอยู่ในกลุ่มวิชาภาษา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ จึงได้ดำเนินการให้อาจารย์ผู้สอนร่วมในรายวิชาดังกล่าวสร้างสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นสื่อเสริมประกอบการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็นบทต่างๆ รวมทั้งสิ้น 11 บท โดยการพูดเป็นบทเรียนหนึ่งในจำนวน 11 บทของรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA106) ซึ่งปัจจุบันดำเนินการสร้างสื่อสำเร็จลุล่วงและนักศึกษาสามารถศึกษาสื่อการสอนเหล่านี้ได้จากระบบ LMS ของมหาวิทยาลัยรังสิต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 เป็นต้นไป

การพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ เพราะมนุษย์ต้องใช้การพูดเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สร้างมนุษยสัมพันธ์ เสริมสร้างบุคลิกภาพ ในการดำรงชีวิตไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัวในชีวิตประจำวัน ในการศึกษาหาความรู้ หรือในการทำงาน ล้วนมีการพูดเข้าไปมีบทบาทอยู่ด้วยทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะการพูดจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การสื่อสารในด้านต่างๆ ประสบผลสำเร็จ ซึ่งกอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551: 163) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่า การสื่อสารที่สะดวกรวดเร็วที่สุดของมนุษย์คือการติดต่อสื่อสารกันด้วยการพูด เพราะกระบวนการต่างๆ สามารถเริ่มต้นและเสร็จสิ้นได้ด้วยตัวผู้พูดเองโดยอาจไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือใดๆ มาเป็นอุปกรณ์เสริม การศึกษาทักษะการพูดเป็นอย่างดีจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นการพูดจึงเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่นักศึกษาควรฝึกฝนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่าทักษะการพูดมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง หากบุคคลมีทักษะการพูดที่ดี หรือได้รับการพัฒนาทักษะการพูดก็จะช่วยให้การสื่อสารในทุกสถานการณ์ประสบความสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อชีวิตในทุกเรื่อง ดังนั้น เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน ให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์จึงได้มีการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน และสร้างสื่อการสอนรูปแบบต่างๆ ขึ้น สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์นับเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนได้ เพราะนอกจากสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์จะเป็นความแปลกใหม่ น่าสนใจแล้ว ยังเป็นนวัตกรรมใหม่ทางการศึกษาที่สร้างโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมและทั่วถึงได้

ดังที่ สังคม ภูริพันธ์ และคณะ (2549) ได้กล่าวถึงในผลของการศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่พบว่า สภาพของการเรียนการสอนทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยยังมีค่อนข้างน้อย และใช้เป็นสื่อเสริม ในบางสถาบันก็ยังไม่ได้มีการใช้อย่างจริงจัง และเหตุผลที่สถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) เพราะเชื่อว่าประหยัดทรัพยากรในระยะยาว มุ่งองค์ความรู้ สามารถเรียนรู้มากขึ้น และเป็นนวัตกรรมใหม่ทางการศึกษา สามารถสร้างโอกาสและความเท่าเทียมด้านการศึกษา สนองความแตกต่างๆ ระหว่างบุคคล ลดปัญหาเรื่องระยะทาง เวลา และสถานที่ได้

แสดงให้เห็นว่า แม้จะยังมีการใช้สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) กันไม่มากนักแต่ก็ยังเชื่อมั่นว่าเป็นทางเลือกที่ดี และมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของบุคคลอย่างยิ่ง ดังแนวคิดของ จีราร์ดีนี ปีทริค (2011: 10) ที่กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) เป็นทางเลือกที่ดีที่จะช่วยให้ความรู้กระจายไปสู่คนในวงกว้างอย่างยิ่ง โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ผู้ที่มีข้อจำกัดเรื่องการเดินทาง หรือผู้ที่ไม่สามารถเรียนในเวลาปกติได้ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่ช่วยพัฒนาความรู้เดิมได้เป็นอย่างดี ทั้งยังเป็นสื่อที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกชื่นชมหรือภูมิใจในพัฒนาการของตนเองได้

ด้วยประโยชน์ของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) ทำให้สื่อประเภทดังกล่าวได้รับความสนใจซึ่งสอดคล้องกับ นนทวัฒน์ จันทร์เจริญ (2554) ที่กล่าวว่า ปัจจุบันสถาบันการศึกษาแทบทุกแห่งได้สนใจการพัฒนาหรือสร้างสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Content) กันมาก เพื่อนำไปใช้งานในระบบ e-Learning หรือการเรียนการสอนที่พึ่งพาอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีทั้งที่นำไปบรรจุเป็นส่วนหนึ่งของ Home Page รายวิชา และ Web based Courses ซึ่งสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ที่ผลิตขึ้นมาจะมีหลากหลายรูปแบบและคุณภาพแตกต่างกัน

จากความสำคัญและประโยชน์ของสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) ที่เป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างดี สมควรที่จะนำมาเป็นเครื่องมือ เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา หรือเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนรู้แก่นักศึกษาได้ ผู้วิจัยจึงได้นำสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้พัฒนาขึ้นมาใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA106) เรื่อง การพูด เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามขีดความสามารถของแต่ละคน ถือได้ว่าเป็นกลยุทธ์การสอนแบบใหม่สำหรับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าว

การวิจัยเพื่อติดตามและประเมินผลประสิทธิภาพของสื่อที่ได้สร้างและพัฒนาขึ้นนับว่ามีความจำเป็นอย่างมากเพราะ จะช่วยให้อาจารย์ที่สร้างสื่อได้ทราบประสิทธิภาพของสื่อและความพึงพอใจของผู้เรียนเพื่อจะได้ปรับปรุงสื่อให้เหมาะสมและทันสมัย สอดรับกับความต้องการของผู้เรียน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการทำวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพของสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชา THA 106 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การพูด” เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาปรับใช้ในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อพัฒนาสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) เรื่องการพูด ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 2.2 เพื่อประเมินประสิทธิผลสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) เรื่องการพูด
- 2.3 เพื่อสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) เรื่องการพูด

ขอบเขตของการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์คือเรื่องการพูด ซึ่งเป็นบทหนึ่งของรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA106) สำหรับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยรังสิต

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ใช้วิธีวิจัยเชิงทดลองในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA106) ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553

1.1 ประชากร คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106)

ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 60 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106)

ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 60 คน

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

- สื่อ e-Learning เรื่องการพูด

- แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าสถิติพื้นฐาน

ค่าเฉลี่ยของคะแนน ใช้แนวทางการตัดสินใจตามเกณฑ์ของเบสต์ (Best 1977, 174) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง ดีมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง ดี

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง พอใช้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง ควรปรับปรุง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง ไม่เหมาะสม

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ คำนวณจากสูตร Kuder Richardson 21

2.3 คะแนนมีการแจกแจงปกติ จึงเปรียบเทียบคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Dependent sample T-Test

2.4 ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item

Obective Congruence: IOC)

สมมติฐานของการวิจัย

คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการใช้ e-Learning เรื่องการพูดแตกต่างกัน

นิยามศัพท์

ประสิทธิผล หมายถึงผลที่เกิดขึ้นจากการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึงสื่อการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

e-learning (Electronic Learning) หมายถึงการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การพูด หมายถึงการสื่อสารระหว่างกันที่มีถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเป็นเครื่องมือช่วยในการสื่อสาร

นักศึกษา ในที่นี้หมายถึงนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106) ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบประเมินสื่อ e-Learning เพื่อการเรียนการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เป็นการให้คะแนนความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ แล้วพิจารณาค่าดัชนีความ

สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดคะแนนดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่

$$\text{มีสูตรคำนวณคือ } IOC = \frac{\sum R}{n}$$

โดยที่ R แทนคะแนนซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้กำหนดให้

และ n แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ใช้เกณฑ์พิจารณาค่า IOC ที่อยู่ในช่วง -1 ถึง 1 คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 มีความเที่ยงตรงใช้ได้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงยังใช้ไม่ได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาความเป็นไปได้ของงานวิจัย และแยกประเด็นที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาความเป็นไปได้ จากประสบการณ์การสอนมากกว่า 20 ปี ผู้วิจัยได้พบว่าในการสอนวิชาที่เกี่ยวกับทักษะทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียน โดยเฉพาะเรื่องการพูด ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106) ซึ่งเป็นรายวิชาศึกษาทั่วไปที่เป็นพื้นฐาน และช่วยเสริมการเรียนรู้รายวิชาอื่นๆ ต่อไปด้วยนั้น ปัญหาที่พบในการสอนทักษะการพูดคือ ผู้เรียนไม่กล้าพูด ไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการฝึกทักษะการพูด หรือการพยายามที่จะขจัดความประหม่า และสร้างความกล้าที่จะการพูด จึงทำให้พลาดโอกาสที่จะฝึกตนเองให้กล้าพูดต่อหน้าผู้คนจำนวนมาก ซึ่งหากได้ฝึกฝนทักษะการพูดให้ดีย่อมเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนรู้รายวิชาอื่นๆ ต่อไป ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องพยายามหาเทคนิควิธีการสอน จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูด และกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกทักษะการพูด เพื่อให้ผู้เรียนสร้างนิสัยกล้าพูด และสามารถฝึกพูดในรูปแบบต่างๆ ได้ นอกจากนี้ ในขั้นตอนของการเตรียมเนื้อหาในการพูดยังช่วยสร้างนิสัยรักการอ่าน และช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้จากการอ่านหนังสือ ตำรา หรือจากข้อมูลต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ทั้งยังสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลหรือเนื้อหาในการพูดได้อีกด้วย

2. การออกแบบสื่อการสอน เรื่องการพูด

ในการออกแบบสื่อการสอนเรื่อง การพูด นี้ ผู้สอนออกแบบสื่อการสอนโดยการใช้โปรแกรม Adobe Presenter และเข้าระบบ e-learning เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง และผลิตสื่อเป็น Power Point สำรองไว้ จากนั้นทดสอบความรู้เบื้องต้นโดยการทำแบบฝึกการพูดเพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา

3. วิธีดำเนินการทดลอง

ในการทดลองผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียน ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA106) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 กลุ่ม 71 และ กลุ่ม 81 รวม 60 คน แล้วเก็บคะแนนสอบของนักศึกษาทุกคนไว้ และจะนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนต่อไป

2) ผู้วิจัยเปิดสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง การพูด พร้อมทั้งอธิบายการใช้สื่อดังกล่าวให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดู และเปิดโอกาสให้นักศึกษาศึกษาบทเรียนดังกล่าวในห้องปฏิบัติการภาษาซึ่งผู้วิจัยจัดเตรียมไว้ให้ และได้นัดหมายนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาให้พร้อมเพรียงกัน ซึ่งพบว่านักศึกษามีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะศึกษาสื่อ

ดังกล่าว และเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในระหว่างการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ให้อิสระแก่นักศึกษาทุกคน ในการที่จะศึกษาเรียนรู้สื่อ การสอนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง การพูด ด้วยตนเองจากคอมพิวเตอร์ในห้องปฏิบัติการทางภาษาของคณะโดยไม่จำเป็นต้องรอเพื่อน คนอื่นๆ สำหรับนักศึกษาที่เรียนรู้ค่อนข้างช้าก็สามารถเรียนรู้สื่อได้โดยไม่จำกัดเวลาจนกว่านักศึกษาจะเข้าใจในเนื้อหาเป็น อย่างดี และหากนักศึกษามีข้อสงสัยสามารถสอบถามผู้วิจัยเป็นรายบุคคลได้ การใช้สื่อการสอนนี้ผู้สอนกำหนดให้นักศึกษาเริ่ม เข้าใช้สื่อดังกล่าวตั้งแต่ต้นเดือนจนกระทั่งถึงกลางเดือนมีนาคม ของภาคการศึกษาที่ 2/2553

3) หลังจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 60 คน เรียนรู้จากสื่อการสอนเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบหลัง เรียนไปทดสอบกับนักศึกษาอีกครั้งหนึ่งแล้วจึงนำไปหาค่าสถิติต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง การพูด แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยนำ แบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา THA 106 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2553 กลุ่ม 71 และ 81 จำนวน 60 คน ที่อยู่ในกลุ่มเรียนที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน จากนั้นให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างดู สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง การพูด ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น แล้วทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบ ทดสอบก่อนเรียน ผลการทดสอบปรากฏดังตาราง

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

	จำนวน (คน)	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ก่อนเรียน	60	7	16	11.87	1.95
หลังเรียน	60	6	20	14.90	2.70

เมื่อนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินสื่อการ สอนอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชา THA106 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่องการพูด ประกอบด้วยเนื้อหา 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้าน การนำเสนอ ด้านการใช้ภาษา และด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ในด้านประสิทธิผลของสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการพูดไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยจากการ ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มากกว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าสื่อการสอนเรื่องการพูดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น นั่น คือ สื่อการสอนเรื่องการพูดมีประสิทธิภาพ ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการสอนด้วย e-Learning เรื่องการพูด พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อด้านเนื้อหาในภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ด้านการนำเสนอใน ภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ด้านการใช้ภาษาในภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และด้านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์มีภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ส่วนการพัฒนาสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ ใช้โปรแกรม Adobe Presenter มีลักษณะการทำงานของโปรแกรมโดยอัตโนมัติ (Auto Run) เมื่อผู้ใช้ใส่แผ่นซีดีเข้าไปในช่องซีดีรอม ตัวโปรแกรมจะ

นำผู้ใช้เข้าสู่บทเรียนโดยอัตโนมัติ หรือจะเรียนบนระบบ LMS ของมหาวิทยาลัยก็ได้ หลังจากเข้าสู่ระบบแล้วผู้ใช้สามารถเลือกศึกษาได้ตามต้องการ

จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือสำคัญอีกชิ้นหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถเลือกมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ และนอกจากจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้แล้วยังเป็นสื่อที่ช่วยกระตุ้นบรรยากาศการเรียนรู้ได้ไม่จำกัด ทั้งแก่ผู้เรียนที่พลาดโอกาสการเข้าชั้นเรียน ผู้เรียนที่ต้องการเสริมความเข้าใจในหัวข้อที่ตนสนใจให้มากยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นสื่อที่เหมาะสมอย่างยิ่งแก่ผู้ศึกษาที่ต้องการจะวัดผลหรือต้องการเห็นพัฒนาการของตนเองในเรื่องนั้นๆ เห็นได้จากนักศึกษาที่มีได้เข้าชั้นเรียนสามารถศึกษาบทเรียนได้จากสื่อดังกล่าว ส่วนนักศึกษาที่แม้จะเรียนในชั้นเรียนแล้วยังสามารถศึกษาสื่อดังกล่าวได้ในลักษณะของการทบทวนเพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น และยังสามารถวัดผลตนเองได้จากแบบทดสอบข้างท้ายอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาสื่อการสอน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาและการดำเนินงานดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรเพิ่มสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มีความน่าสนใจ เช่น ลักษณะ และขนาดของตัวอักษร และเทคนิคการเล่นต่างๆ
2. การออกแบบเพิ่มเทคนิคในการปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนให้มากขึ้น
3. การสร้างสื่อควรเพิ่มเติมเนื้อหาที่จะช่วยตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์รูปแบบอื่นๆ ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
2. ควรทำการศึกษาเพื่อจัดทำสื่อรูปแบบใหม่ๆ ที่จะช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้าหรือผู้ที่ต้องการทบทวนนอกเวลาเรียน หรือเพื่อให้นักศึกษาที่เรียนเก่งอยู่แล้วได้เรียนรู้มากขึ้นกว่าเดิม
3. ควรปรับปรุงสื่อการสอน แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น พร้อมทั้งสำรวจเจตคติของนักศึกษาที่มีผลต่อการเรียนโดยการใช้สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์

บรรณานุกรม

- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). *ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นนทวัฒน์ จันทร์เจริญ. (2554). *สื่อการสอนลักษณะใดถูกใจผู้เรียน*. สืบค้น 20 เมษายน 2554, จาก www.ku.ac.th/e-magazine/march47/it/ict.html/
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- สังคม ภูมิพันธ์ และคณะ. (2549). *รายงานวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการวิจัยและพัฒนาวุฒิสภาสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- Ghirardini, Beatric.(2011). *E-Learning Methodologies: A Guide for Designing and Developing E-Learning Courses*. Rome: Food and Agriculture Organization of the United Nation.